



תפ (באר שבע) 24807-12-23 - מדינת ישראל נ' אחים בוסקילה בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע
ת"פ 24807-12-23 מדינת ישראל נ' אחים
בוסקילה בע"מ ואח'

לפני כבוד הנשיא צבי פרנקל
בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ

נגד
הנאשמים:

1. אחים בוסקילה בע"מ
2. אליהו בוסקילה
שניהם על ידי ב"כ עו"ד קובי מזרחי

גזר דין

1. ביום 16 בספטמבר 2025 הרשעתי את הנאשמים לאחר ניהול הוכחות בכל העבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

2. המאשימה ייחסה לנאשמת "אחים בוסקילה בע"מ", ששימשה בתקופה הרלוונטית כמבצעת עבודות בנייה באתר הבנייה בדימונה, שם בנתה בניין מגורים בפרויקט "מגורים השחר העולה", עבירות בטיחות בעבודה. הנאשם שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כמנהל פעיל של הנאשמת.

3. כמפורט בכתב האישום, פקחי המאשימה ערכו חמש ביקורות באתר הבנייה, במהלכן נמצאו ליקויי בטיחות רבים ומהותיים באתר הבנייה, שמהווים הפרה של הוראות פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל-1970 והתקנות שהותקנו מכוחה.

4. הרשעתי את הנאשמת בביצוע העבירות הבאות:

אי ביצוע כנדרש מעבר ממשטח העבודה במתקן לעמדת עבודה בגובה - עבירה על תקנה 17(א)(8) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה), תשס"ז - 2007 וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

אי הצגת שלט בו צוין שמו של עוזר בטיחות שמונה ותפקידו - עבירה על סעיף 25ד(ג) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954 וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח



חדש], תש"ל - 1970.

אי פיקוח על שימוש בציד מגן אישי לעובדים - עבירה לפי תקנה 3(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (ציד מגן אישי), התשנ"ז - 1997 וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

אי ביצוע בדיקה לשרשרת/חבל/אביזר הרמה על ידי בודק מוסמך - עבירה לפי סעיף 75(ג) לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש), תש"ל-1970 וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

העדר רישום בדיקת פיגומים בפנקס כללי - תקנות 20(ג) + 5(ג) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה), תשמ"ח-1988 וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

העדר ביקורת בטיחות של החפירה והעדר רישום ביקורת בפנקס הכללי - תקנה 122(א) + 5(ג) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), תשמ"ח-1988 וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

צידי חפירה שעומקה עולה על 1.20 מטר לא אובטחו מפני התמוטטות באמצעות דיפון מתאים או באמצעות יצירת שיפוע טבעי - עבירה על תקנה 112(א) + 5(ג) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), תשמ"ח-1988 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

הימצאות אדם במקום שבו הוא עלול להיפגע מחומר רופף או מקיר בלתי יציב - עבירה על תקנה 126 + 5(ג) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), תשמ"ח - 1988 וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

העדר מעברים בטוחים מעל תעלה שרוחבה עולה על 60 סנטימטר - עבירה על תקנה 120(א) + 5(ג) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), תשמ"ח - 1988 וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

הרשעתי את הנאשם בהפרת חובת נושא משרה - סעיף 222 ו- 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל-1970.

5. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשמת קנס בשיעור של 163,650 ₪ ועל הנאשם קנס בשיעור של 141,750 ₪ וכן לחייב כל אחד מהנאשמים להתחייב להימנע מעבירות בהם הורשעו בתיק זה למשך שלוש שנים אחרת יחויבו בקנס העונשי המירבי הקבוע בחוק. ב"כ הנאשמים ביקש להסתפק בקנס של 47,200 ₪ לנאשמת וקנס בשיעור של 3,650 ₪ לנאשם.

6. מדובר באירוע אחד המורכב מתשעה מעשים. משקבעתי שמדובר באירוע אחד המורכב ממעשים רבים, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם. דיני הבטיחות בעבודה נועדו להגן על העובדים ועל עוברי אורח באתרי הבנייה, מטרתם לספק סביבת עבודה בטוחה ולמנוע תאונות עבודה ושמירה על חיי ובריאות העובדים. הנאשמים הורשעו במספר רב של עבירות בניה, כל אחד מהמעשים בפני עצמו מסכן חיים, קל וחומר הצטברותם של המעשים. חלק מהמעשים נובעים מחיסון כלכלי של הנאשמים, וכפי שנקבע בפסיקה יש



להפוך את אותן עבירות לבלתי כדאיות מבחינה כלכלית, ולכן יש לקבוע עונש שירתי מעשים אלה. בע"פ (ארצי) 53735-06-16 **גרינברג - מדינת ישראל** (נבו 14.6.2018) קבע בית הדין הארצי לעבודה את תכליתם החשובה של דיני הבטיחות בעבודה לספק סביבת עבודה בטוחה ולשמור על חייו ושלמות גופו של כל מי שנמצא במקום העבודה וכן ראו את ע"פ (ארצי) 49519-05-19 **בוחבט - מדינת ישראל** (נבו 12.1.2020). דיני הבטיחות נועדו לחסוך את ההשלכות הכלכליות החמורות של תאונות בעבודה לעובד עצמו, למעסיק ולקופה הציבורית כמי שנושאת במתן טיפול רפואי ושיקום של נפגעי עבודה.

בעבירות שהרשעתי את הנאשמים שהיו עשויות לגרום למוות או חבלת גוף, העונש המקסימלי לכל אחת מהעבירות הוא קנס בסך של - 29,200 ₪ (סעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה וסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין) ובעבירות האחרות שאין בהן סיכון ישיר לחיי אדם, הקנס המקסימלי לכל עבירה הוא 14,400 ₪ (אי הצגת שלט, אי ביצוע בדיקה לשרשרת, העדר רישום בדיקת פיגומים בפנקס הכללי, העדר ביקורת בטיחות של החפירה והעדר רישום ביקורת בפנקס הכללי, העדר מעבירים בטוחים מעל תעלה שרוחבה עולה על 60 ס"מ).

7. משמדובר באירוע אחד המורכב ממספר מעשים יש להגדיר את התקרה המקסימלית לעונש, המהווה את סכומן של תקרות העונש המקסימליות בגין כל מעשה בנפרד, ובענייננו - 188,800 ₪. מדובר בתקרה מקסימלית לאירוע אחד המורכב ממספר מעשים, כאשר בתוך תקרה זו אקבע את מתחם העונש ההולם. גבולות מתחם העונש ההולם נקבעים על פי העקרונות שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין. לאחר מכן אבחן האם יש הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או הגנה על שלום הציבור ובהיעדר הצדקה לסטות בתוך מתחם העונש ההולם יש לקבוע את העונש הכולל לכל העבירות.

בגין המעשים בהם הרשעתי את הנאשמים, העונש המקסימלי בגין כל המעשים הוא כאמור 188,800 ₪ מאחר שמדובר באירוע אחד המורכב מ-9 מעשים. קביעת מתחם העונש ההולם - לאור קביעתי שמדובר באירוע אחד הכולל מספר מעשים, מתחם הענישה הראוי הוא בין 25% - 55% מהקנס המירבי. דהיינו בין 47,200 ₪ לבין 103,840 ₪. ראו דיון שערך כב' השופט אסף הראל בת"פ (חי) 19432-07-15 **מדינת ישראל - עדן לבונה-בנין השקעות וייזום (2000) בע"מ** (נבו 12.1.2017) בסעיפים 14 עד 19 לגזר הדין מנתח כב' השופט הראל את רמת הענישה בעבירות הקשורות לבטיחות בעבודה. בתי הדין האזוריים קבעו מתחם דומה בעבירות בטיחות בעבודה.

8. הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הוכחות, אין להם עבר פלילי. עם זאת אין להקל ראש בחומרת העבירות בהן העובדים עבדו ללא מנהל עבודה, ללא השגחה, עם ציוד שאינו תקין ופוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם היה עצום שעלול היה לעלות אף בחיי אדם. הסנגור המלומד, עו"ד קובי מזרחי, העלה במסגרת הטענות לעונש את העובדה שאין



בביצוע העבירות כל תכנון מקדים או שיקול כלכלי. לטענתו, מדובר בהפרות בטיחות שלא עמד כל אינטרס כלכלי בסיס מחדלם של הנאשמים. אדרבה, בהמשך לביקורי הפיקוח בהם פעלה הנאשמת היא שילבה באורחותיה מנגנוני פיקוח ובקרה פנימיים הכרוכים בעלויות כספיות ניכרות לשם צמצום הפרות הבטיחות. הוסיף הסניגור שהנאשם שיתף פעולה עם רשויות החקירה ומסר את מלוא המסמכים לגורמי האכיפה. זאת ועוד, מדובר באתר בניה בו נבנו שלושה בניינים, עבדו בו עשרות עובדים בהעסקה ישירה ובאמצעות קבלני משנה ובוצעו בו זמנית מאוד פעולות בניה ולא נטען שביצוע העבירות הוביל לפגיעה בעובדים. כמו כן טען הסניגור שמידת השליטה של הנאשם מוגבלת מעצם טבעה מאחר שמדובר בפרויקט בניה רחב היקף. הנאשמים עוסקים בתחום הבניה למעלה מ-30 שנה וזו הסתבכותם הראשונה עם החוק. הנאשם התנצל מעומק ליבו בשמו ובשם הנאשמת על הסתבכותם בביצוע העבירות.

9. במסגרת הראיות לעונש צירפו הנאשמים דוגמאות לתרומות לנזקקים בחגי תשרי ובפסח מזה כ-25 שנים ברציפות בסכומים ניכרים וצירפו מסמכים על הכנסת חברה בעלת ניסיון שתייעץ ותפקח על תהליכי העבודה בבטיחות. הנאשם הוסיף שהוא בן 65, בעל משפחה, יש לו 8 ילדים ו-16 נכדים וצירף תעודות הוקרה על תרומות שלו באופן אישי למוסדות בריאות וצדקה.

10. איני מקבל את טענת הנאשם שמאחר שהוא הורשע בהפרת הוראת סעיף 222 לפקודה יש לגזור את עונשו בגין עבירה אחת. הרשעתי את הנאשם בהפרת חובת נושא משרה בכל העבירות שעברה הנאשמת.

11. לאור האמור ובשים לב לערכים החברתיים המוגנים בהם פגעו הנאשמים, רמת הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירה ומשמדובר באירוע אחד (המורכב ממספר רב של מעשים) ולאור החרטה הכנה שהביע הנאשם והתרומות המשמעותיות של הנאשמים למוסדות צדקה וחסד, אני גוזר על הנאשמת קנס בשיעור של 42% מגובה הקנס המירבי כך שיעמוד על סך של 79,296 ₪ ועל הנאשם אני גוזר קנס בשיעור של 25% מהקנס המירבי כך שיעמוד על 47,200 ₪. כמו כן אני מחייב כל אחד מהנאשמים לחתום על התחייבות עצמית להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו משך שלוש שנים מהיום. גובה ההתחייבות יעמוד על 29,200 ₪ לכל אחד מהם. הנאשמים ימציאו התחייבות חתומה עד ליום 1.1.2026.

12. לבקשת הסנגור, אני מאפשר לנאשמת לשלם את הקנס ב-30 תשלומים שווים ולנאשם ב-40 תשלומים שווים, החל ביום 1.1.2026 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מידי בתוספת ריבית לפי נהלי המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה. הנאשמת רשאית לשלם את הקנס ב-30 תשלומים של 2,643.2 ₪ כ"א והנאשם רשאי לשלם את

הקנס ב-40 תשלומים של 1,180 ₪ כ"א.

13. הנאשמים מופנים להוראות הכלליות הבאות: אם מועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליהם להקדים את התשלום כדי להימנע מקנסות ומריבית פיגורים. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, על פי המועדים והתשלומים שקבעתי. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום). מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

14. זכות ערעור כדין.

15. לבקשת באי כוח הצדדים גזר הדין יישלח אליהם באמצעות נט המשפט.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ו, 09 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.